

[Koføed.]

denne misere, nej, man pålægger erhvervslivet ekstra omkostninger. For det første ødelægger man noget for den private, som i god tro har investeret i en varevogn, pludselig skærer man af, og så siger man: det må du ikke gøre, du har ikke opført dig pænt. Det kan ikke være meningen, at lovgivningen kører i siksaklinjer. Hvis vi f. eks. ser på registreringstallene for køb af varevogne, kan vi nøjagtigt registrere, når folketinget laver en mere eller mindre fornuftig ting. Det giver sig med det samme udslag i registreringstallene, det giver en forvridding i salget af biler og en forvridding i folks bevidsthed med hensyn til, hvad man kan vente af folketinget. Og vi får skylden.

Dernæst er der erhvervslivet, som jeg har været inde på. Det kan ikke være meningen, at man, samtidig med at man vil føre en såkaldt erhvervsvenlig politik, pålægger erhvervslivet ekstraomkostninger på et tidspunkt, hvor man mener at man skal være eksportfremmende og erhvervsvenlig.

Og dernæst kan jeg ikke lade være med at sige, at man animerer jo til spekulation i folks dårlige sider ved den slags ting her. Jeg tænker på dem, der skal sælge disse vogne. Hvad sker der nu? Der sker det, at de brugte vogne kommer op i en højere pris. Til glæde for hvem? I hvert fald ikke til glæde for forbrugerne. Det er altså ikke erhvervsvenligt, det er så sandelig heller ikke forbrugervenligt, det er i det hele taget slet ikke venligt.

Jeg kan sige, at venstre har i hvert fald meget svært ved at medvirke til disse ændringer. De ser ikke ud til at være kloge, og de ser heller ikke ud til at være fornuftige. I den helhed, vi nu får forelagt, indtager de også en central plads, og det vil jeg lade hr. Nyboe Andersen komme nærmere ind på.

Nyboe Andersen: Det er jo sådan, at finansministerens fremsættelsestale vedrørende dette lovforslag og de 6 andre afgiftsforslag indledes med ordene, at lovforslagene er et led i regeringens samlede økonomiske politik. Derfor synes vi, det er naturligt at gøre et par principielle bemærkninger om det allerede i dag, hvor vi har det første lovforslag til behandling.

Det er dårlig nok en uge siden, at regeringen under åbningsdebatten indbød alle par-

tier til samarbejde også om løsningen af de økonomiske problemer. Det lovforslag, vi nu får forelagt, er jo et eksempel blandt flere på, at der er et parti i salen, der er mere lige end vi andre, når det drejer sig om regeringens ønske om samarbejde. Først træffer man sine aftaler med SF, og så kan vi andre prøve, om vi, hvis vi har lyst, kan få rettet et komma hist og her i nogle lovforslag, hvis samlede karakter regeringen jo må vide er klart afvigende fra vore synspunkter. Men det er altså det, man i praksis forstår ved det brede samarbejde.

Det, vi nu kender, er forslagene til udskrivningslov og til lov om regulering af kapitalmarkedet og 7 afgiftsforslag. Vi har fået bebudet nye afgifter senere på forsikringer og på erhvervsjendomme, vi har fået bebudet et par hundrede millioner kroner i besparelser, men kender ikke alt dette i detaljer.

På grundlag af det, der nu foreligger, mener vi i venstre at det er den forkerte vej, regeringen vælger. Den manglende milliard kroner burde ikke skaffes ved skatteforhøjelser, den burde skaffes ved yderligere begrænsninger af udgifterne for det kommende år. Vi har fra venstres side forelagt konkrete forslag, forelagt dem for offentligheden, afleveret dem i sekretariatet her i huset som forslag til folketingsbeslutning, der vil komme til at ligge på bordet her i salen, så snart det tekniske apparat gør det muligt og regeringsforslagene er kommet igennem.

Vi foreslår i disse forslag både yderligere begrænsninger af udgifterne og samtidig indgreb i den selvforstærkende proces, der nu driver inflationen i vejret her i landet, ved, at vi vil erstatte de tre næste pristalsportioner med en særlig skattenedsættelse for lønmodtagerne i 1974.

Vi mener, at forslag efter disse retningslinjer vil være et angreb på inflationens årsager, det vil bidrage til at skaffe mere arbejdskraft og lavere omkostninger for erhvervene. Det vil derfor bekæmpe både inflationen og underskuddet på betalingsbalancen. Vi mener ikke, at de forslag, regeringen hidtil har fremlagt, er egnede i den retning. Afgifterne betyder højere priser, og vi finder ikke, at der er nogen rimelig social afbalancering i, at man vil nedsætte priserne specielt på mejeriprodukter. For os at se er det et forslag, der har mere at gøre med SF's